

У темну ніч я містом тихо брив
І в серці ніс своє таємне горе.
Кругом життя кипіло, паче море,
І блискіт ламп мене дразнив, тіснив.

Край мене шугали швидкії тіші
В театр, на бал, у клуб, в шинок, домів,
Фіакри гуркотали по камінні,
А в далі дзвін понуро щось гримів.

Втім тінь одна шугнула поуз мене:
Вся в чорнім, тихо, звільна йшла вона.
Зирнула — і з душі з самого дна
Знов піднялось все горе утаєне.

Лиш раз зирнула, і крізь пільму ночі
Той погляд вбився в груди мою, мов ніж.
О, щоб були мої осліпли очі,
Було б в душі ясніш і спокійніш!